

Näytteitä Uvallanne-fontilla

Tehty Mellel 2.7.1:llä, mutta tarkalleen sama tulos syntyi myös InDesignilla tai Classic Text Editorilla.

T.I. Itkonen: Koltan- ja kuolanlapin sanakirja, s. 411

- *pūōv̄k̄* (P), g. *puōv̄k̄*, lat. *pūōv̄k̄*, Nä (Lag. 3530^b) *pūō·t̄k̄*, lat. -ke, pl. -t̄k̄ak, S *pūōv̄t̄k̄*, *puat̄k̄*, *pūōv̄t̄k̄e*, K2. *pōt̄k̄*, *-t̄k̄*, *-kv̄st̄*, *pōt̄k̄e* verkkojata, Nä jääverkko | reihe von netzen im wasser, Nä eisnetz, womit vom eise gefischt wird.
S *k̄iešš-p.* kesäjata (2–3 verkkoa), P *ōbb̄-p.* ('umpi- t. koko j.') id., K2. *sāj̄m-B.* = p. (2–5 verkkoa).
S *pōq̄v̄t̄k̄ed*, 1 *pōatkam*, 4 *puat̄k̄i*, N *pūōv̄t̄k̄ed*, *puat̄kam*, 3 *pūōv̄t̄k̄em*, K *pōt̄kp̄*, *-t̄ka*, 2 *puat̄k̄*, *pōt̄k̄e*, 4 *pōt̄k̄gi*, T *pīj̄t̄kḡ* (-j^d), *-tk̄gm*, *pōat̄ka*, *pīj̄t̄k̄gi*, *-t̄k̄im*, V (Fr.) potkeđ potkea, »karistaa», laskea verkko (K myös: nuotta, veteen), Fr. heittää | ein netz auswerfen, Fr. werfen, (G. 1505); S *èunaž̄ sāj̄mìd pōq̄v̄t̄k̄* hämähäkki virittää seittejä(än), V (Fr.) saimit potkeđ mierre laskea verket mereen, K (G., k.-n.) *†lij̄en sajmijt pōtkmen miērre* olivat laskemassa verkkoja mereen.
S *pōq̄v̄t̄k̄ed*, 2 *-k̄ai* (pass.), *sāj̄m-e* lī *pūōv̄t̄kom* verkko on laskettu, K2. *pōt̄k̄le*, 2 *-kal* (mom.), *pōtk̄ne*, *-kan̄t̄* (frekv.), *pōtk̄se*, *-kašt̄* (m.-dem.).
(Inari *pūōδkk̄*, Ä. kokuavantojen väli »juomuksilla»).

Eiel Lagercrantz: Lappische Volksdichtung I. — SUST 112, s. 124–5.

460. sāmien n̄ie·jt̄e jiñ ùpiuñkon̄es uł̄maž̄e.

àčč̄n̄ ał̄mač̄n̄ w̄yä·jnam̄e t̄em ḡk̄t̄ež̄em, mām sājw̄em (od. sājw̄em) kiuw̄lom̄e tuw̄n̄e. m̄en q̄·åñ tâlie tan̄ n̄y·q̄rr ał̄mač̄n̄ jāñk̄iēñk̄iñ.
ḡk̄t̄e sāmien n̄ie·jt̄e p̄ø·òt̄a i·en̄k̄et̄e ruw̄cij̄ luȳntie (Partit.), p̄i·èñeđe māth̄ (od. f̄e·åt̄a, Obj.) w̄ett̄a. p̄uł̄eñk̄ij̄e a·rn̄ie-p̄ø·ålađ̄e. tuł̄e p̄q̄liemienie.
ùpiuñkon̄es uł̄maž̄e (k̄a·rr̄e) k̄ø·òt̄an̄ č̄âj̄a. n̄ie·jt̄e p̄øj̄č̄em r̄ek̄saļ̄e, t̄ej̄nie t̄em k̄a·rr̄em lâk̄a. šij̄l̄ (Nom.Pl.) arništ̄e (Elat.) hišpiëñ (3. Sg. = h̄espà) p̄ij̄r̄e k̄ø·òtiem̄. ał̄meč̄n̄ w̄yö·p̄t̄sth̄ (3. Pl.), k̄iñ č̄ieñ, mej̄tie l̄eä t̄ajñt̄amienie. mgn̄e j̄e·m̄ca:šeđe m̄yrñk̄emienie. uł̄k̄se m̄yrñk̄ij̄e t̄ej̄nie p̄øj̄č̄ine. l̄eä č̄e·äñt̄a uł̄k̄se w̄øs̄·teđ̄e (oder w̄yö·s̄·teđ̄e) w̄yö·lk̄ij̄.
t̄en̄ q̄o·jj̄a (W. 4551:2^{BB}), huspondap̄e (Suff. 3. Sg.) f̄ie·jlien̄ šeđt̄a jiñ jām̄a. q̄čč̄ij̄ p̄uł̄ll̄-k̄en̄ t̄q̄o·št̄ij̄ q̄·w̄t̄gli·štie. — mgn̄ t̄i·èt̄e t̄ip̄h̄teme k̄amp̄l̄ t̄yjd̄em̄ šij̄t̄H k̄uwl̄y? (Härj. Tän. Storv. Karin O.R.)

Mellel-testi vuodelta 2005:

n̄ȳq̄·r̄rl̄l̄t̄'t̄e q̄d̄d̄'en n̄er̄en ad̄d̄'z̄x̄ sud̄'z̄x̄ p̄'L̄r̄ γ̄säx̄ n̄or̄ūj̄z̄ t̄'alm̄en t̄'el̄a, t̄'s̄et ū'x̄t̄'d̄'ḡj̄z̄
j̄īl̄'ib̄a, t̄'ī' x̄'ä'k̄' x̄'ä'k̄' x̄'ä'k̄' t̄'s̄e·r̄kk̄ar̄t̄' ȫȳ, k̄e·l̄' ȫȳ, k̄e·l̄' à̄ȳ, k̄l̄ klož̄in̄t̄'t̄'z̄
knaš̄at̄_puš̄kud̄_ed̄rikš̄ab̄at̄_tar̄as p̄'rid̄ku hyl̄k̄em̄e fuł̄k̄, ijt̄ f̄ȳö·l̄, kie kor̄ü'c̄ie kor̄ü'c̄ie
m̄d̄·š̄kam m̄ō·š̄kam p̄:n̄d̄z̄: p̄:n̄d̄z̄: p̄:n̄d̄z̄: p̄:n̄d̄z̄: p̄:n̄d̄z̄: p̄:n̄d̄z̄: ȳ̄ał̄ȳođ̄a ȳ̄ał̄ȳođ̄a
l̄an̄or̄ȳv̄' juł̄r̄, k̄b̄t̄a, d̄'z̄'aoknuj̄ t̄'oññat̄a

Kannisto: Wogulische Volksdichtung I (SUST 101)

s. 17 (Konda)

ōk̄är̄s̄om̄en ioȳk̄äm̄, z̄t kū·r̄m̄ ioȳk̄p̄, n̄a j̄å'lt̄oj̄m̄ḡàls, kū·r̄m̄ ioȳk̄p̄, n̄a nok̄t̄el̄, m̄ms. kū·r̄m̄
ioȳk̄p̄, n̄a j̄å'lt̄oj̄m̄ḡàls, z̄t m̄'åñ̄s̄ oå't̄em̄ l̄a·l̄i's̄, r̄ō's̄ oå't̄em̄ j̄å'liš̄ō·k̄, R̄s̄. t̄ē'piägn̄al̄ oå't̄
p̄'erm̄ms. kū·r̄m̄ ioȳk̄p̄, n̄a nok̄t̄el̄, m̄ms, m̄'åñ̄s̄ oå't̄em̄ t̄ē'piägn̄al̄ oå't̄ p̄'erm̄ms, r̄ō's̄ oå't̄em̄
l̄a·lī·taç̄ts. toβ̄l̄b̄ōil̄ j̄å'liī·ȳ, ks̄ s̄oåt̄ s̄oåt̄ š̄ößn̄a, toβ̄l̄b̄ōil̄ j̄ä'l̄, p̄ȳ, b̄ī't̄ k̄òåls. ton t̄ǟ·rm̄a ln̄a
j̄älp̄eñ̄m̄'ai p̄:l̄m̄, l̄s. ton p̄oř̄, nl̄ t̄ǟ·rm̄a ln̄a k̄ōl̄ī·taç̄t̄, st̄, m̄ò'är̄a q̄å't̄em̄m̄ n̄iç̄j̄iñ̄üp̄oř̄a β̄oř̄, st̄.

s. 22 (Ylä-Lozva)

toβ̄l̄øȳ p̄oå's̄t̄or̄ ō, liī k̄oñ̄, s̄iī. l̄aç̄l̄øȳ b̄ōi k̄oñ̄, s̄iī. toβ̄l̄øȳ b̄ōi k̄oñ̄, s̄iī. oå't̄m̄a b̄ōik̄ul̄ t̄ä'ßn̄oå, nl̄ oå
oå't̄ m̄oñ̄, oå't̄ k̄òåli. tok̄ k̄oñ̄n̄åt̄ b̄ōil̄ s̄osm̄a k̄oñ̄, ts̄, t̄a k̄òål̄, ts̄, t̄a. k̄òål̄em̄ j̄ü'p̄äj̄k̄a, nl̄ oå't̄
p̄oå't̄, rs̄, tå't̄·ī ał̄st̄.

s. 131 (Ylä-Lozva)

ķum̄ ķxīb̄li. ķxõnteli. sūñti: » ēk̄b̄a, mī·nim̄en n̄al̄uβ̄ m̄ā'x̄manm̄en p̄al̄t̄! m̄am̄en åk̄, m̄us̄ ķxō·t̄
tī š̄å·rīaβ̄s̄. j̄ūβ̄arīj̄t̄'m̄ s̄azk̄ùš̄eram̄en (od. -k̄uš̄eråš̄men) β̄ij̄m̄en. ķxõn̄al̄ n̄afram̄mt̄ ķxuml̄e
l̄ik̄mi, t̄ō'x̄ b̄ōs̄ j̄alasījan̄. tī m̄ā β̄assj̄ȳ ul̄ b̄ōs̄ j̄äl̄, p̄ȳ, taβ̄e!»

Yksittäisiä sanoja: 19 m̄ođ̄j̄it̄l̄øzt̄ 152 j̄oχ̄, toβ̄øs̄ 154 ēβ̄aj̄k̄eł̄'t̄ 161 j̄ü'p̄b̄ī·p̄ǖ 193 l̄uš̄, ſ̄n̄
197 l̄umm̄s̄s̄ 199 m̄eñ̄u, k̄ūòik̄a 215 að̄oñ̄gr̄uβ̄li 223 k̄oł̄t̄'l̄'

Kannisto: Wogulische Volksdichtung V (SUST 116) s. 112-113

ķum̄ s̄oř̄p̄ ķxòj̄t̄, tl̄ s̄oř̄pitax̄ti. sis̄ ķxòs̄it̄ īj̄bl̄ p̄m̄aβ̄e, s̄alīp̄īl̄'t̄s̄oř̄ īj̄b̄ åk̄, ð̄b̄ln̄a t̄up̄eraβ̄e,
s̄oř̄ppal̄l̄īȳ tūb̄n̄eγ̄aβ̄eγ̄, ķxàsà, pl̄ l̄epaβ̄e, ē, lm̄, ķxòlas̄ ul̄ b̄ōs̄ n̄aňki; n̄il̄a k̄atl̄aγ̄l̄l̄ īj̄omi. aβ̄i, nl̄
j̄ūb̄n̄eγ̄li. m̄ā'x̄um̄ r̄oř̄k̄eγ̄xt̄. j̄ūb̄š̄alt̄i, j̄oł̄k̄xuji k̄òlkànnà.

moš̄ ař̄im̄, ķxür̄um̄ ķxür̄um̄ ķxum̄ š̄alt̄eγ̄xt̄. j̄ūb̄š̄alt̄eγ̄xt̄, kit̄j̄l̄ax̄teγ̄xt̄: »tī m̄ā, nn̄ (od. tī β̄oř̄, n̄)
mat̄r̄ ū·īk̄x̄ul̄ ō·n̄š̄i?» t̄an̄ l̄aβ̄eγ̄xt̄: »maňrīj̄ ař̄im̄! ōli.» »m̄ān̄ β̄oř̄aj̄an̄ ķxum̄m̄īt̄ ð̄ssuβ̄.»
min̄eγ̄xt̄, m̄oš̄, l̄aβ̄eγ̄xt̄: »s̄oř̄·rp̄ tī·t̄ tī· īj̄om̄j̄ȳt̄'m̄, l̄oř̄j̄x̄e.» m̄oš̄ min̄eγ̄xt̄, l̄aβ̄eγ̄: »l̄oř̄j̄x̄e il̄p̄īl̄'aγ̄
j̄em̄, ts̄, m̄oř̄·nt̄ eř̄ī tī·t̄ tī· oř̄l̄'m̄?» t̄en̄ l̄aβ̄eγ̄: » ul̄ r̄oř̄j̄p̄x̄n̄, sūit̄al̄ ō, ln̄!»

Lehtisalo: Juraksamojedische Volksdichtung I (SUST 90)

s. 69: j̄ał̄β̄ m̄ař̄aβ̄n̄q̄ n̄uňni· p̄uř̄x̄· t̄'s̄är̄ j̄eš̄se ȳuđao n̄uđī, t̄s̄uňł̄aβ̄ī, n̄oř̄ j̄eňđoř̄ n̄uđī, t̄s̄uňł̄aβ̄ī.

lēm̩mōr” pūxū, t̄šār sōj̄jōl̄w yūdω nūd̄i, t̄sūl̄q̄b̄y, šābt jējjekkūdω nūd̄i, t̄sūl̄q̄b̄y, nūn̄ni pūxū, t̄šār mā nīb̄”»: »š̄iðe s̄ab̄oyāq̄ yōbt” t̄q̄iþþl̄·nīm̄m̄ yōb̄kañn̄ mādōkk̄añni”»!» nūn̄ni pūxū, t̄šār nāb̄i x̄eþþb̄uñn̄ sōj̄jōl̄w yūdω mār̄a.

s. 71: *jār̄b̄ taj̄jeå miñd̄eñ, t̄s̄it̄s̄in̄yñ. kukk̄iþx̄añnn̄j̄” b̄ix̄eñnaq̄ jār̄b̄ kăq̄b̄mann̄a q̄k̄inn̄ej̄”.*

b̄ix̄eñnaq̄ mārramm̄a: »kuññéå mīn̄d̄eñ?» jār̄b̄ mārramm̄a: »mañ kupt̄p̄a mīn̄d̄eñl̄ t̄s̄ok̄u jāmmu” mārrix̄a”».

b̄ix̄eñnaq̄ mārramm̄a: »s̄iñḡk̄x̄aj̄” t̄s̄iet̄ta q̄x̄amm̄a!»

s. 127: *t̄s̄ukkū jāx̄a x̄aþb̄n̄a” nōñn̄ x̄añ”!* »*yăððan̄añn̄ ñaþb̄ar yōb̄m̄ paðraðal”»,*

sh̄enḡx̄aðeyðe x̄aðje. puxū, t̄s̄ant̄p̄ n̄iñ yōb̄yāq̄ x̄aðji. siðr̄e jāmp̄an taññé jiðl̄e.

amḡe sh̄añññy yăðpt̄u” lamp̄id̄e neððkaþj̄a, yăððan̄t̄p̄ s̄er” jāðal”».

Lehtisalo: Samojedische Sprachmaterialien (SUST 122)

s. 336 (selkuppi)

ütelis kokkontj paktjroäti. it̄š̄a man̄tejj̄a, emp̄e ütti paktj rjnt̄oäti. it̄š̄a t̄s̄urygl̄a lañkālna: »*ô, imj̄l̄a, tantäq̄·s, utj̄røpt!» imj̄l̄a pōne tañt̄a, nilt̄s̄im̄t̄ kōnj̄it̄. k̄el̄il̄äm̄t̄ t̄s̄ont̄jk̄a k̄el̄rij̄it̄. k̄el̄il̄a, it̄i k̄ol̄l̄im̄oäl̄l̄e imj̄l̄a kunt̄nj̄ tullj̄n̄oäti.*

Näytteitä uralilaisista kielistä IV. Etäsukukielet (1975)

s. 89 Kamassi (Ago Künnap)

p̄ðḡitt̄e m̄mb̄a·m: am̄o·ra””, p̄vd̄i· am̄o:ržitt̄o v̄x̄o·t̄ta· d̄e m̄emb̄i·: muñ̄e·ī am̄o:ržitt̄o·n.
m̄an̄ t̄urā·tan am̄b̄a·m̄_d̄im. d̄aggett̄e·ī ip̄ðb̄e· k̄un̄o·t̄zitt̄o·, man̄_ēp̄ðb̄e·m.
ir̄t̄e·n̄_uptuþ̄a·m: up̄t̄a””, am̄o””, d̄en̄ namzoð̄a·_s̄æt̄.

Ago Künnap: Kamassilaisia tekstejä I. (Fenno-ugristica 2, Tartu 1976) s. 122

ucá·nda urcō. bérz̄u_bär̄. t̄öȳ_bar̄ k̄andogā·. s̄erē·_bar k̄undlā· p̄o_ī_p̄z̄u k̄undlā· bär̄. s̄erē· i d̄z̄u, bär̄_bär̄_bðñq̄a: éru·p̄i. bū_bar k̄on̄z̄lā·p̄i. uj̄z̄l̄. nułā·l̄, dað̄_d̄jb̄r̄ ēi sām̄ol̄a·l̄. ucá·nda s̄eþ̄eḡe· bū_bar, k̄on̄a·mbi. m̄en̄_uлуž̄iþ̄i· nūb̄a·m̄, t̄ē ēi b̄o:ld̄ob̄i·. s̄erē·n̄_bär̄ sūmulu: p̄ē·m̄, p̄ēl̄_dað̄_bar k̄alað̄z̄urbe·m̄. m̄en̄ š̄onuð̄a·m̄.
ser̄e_ugá·nda ið̄k̄o. ip̄ðo·l̄ap̄o. m̄on̄ k̄amb̄a·m̄ i d̄eb̄r̄ sūm̄elup̄am̄_bar p̄ið̄øe. m̄en̄ bpl̄o·t̄t̄a’ sīī·ts̄ē_x̄_s̄ob̄a·m̄. d̄en̄_bar ugā·nda baþ̄ya·š̄ ið̄k̄o:. m̄en̄ nuð̄a·m̄ i d̄jb̄r̄ sām̄lu·p̄am̄_bar udazà·yðo. d̄aȳē·tt̄ē k̄ot̄skam̄_ò̄_uþ̄a·zī d̄z̄a·p̄o:m̄ i p̄ár̄b̄am̄.

Tässä esiintyväät merkit ^{az̄l̄} puuttuvat Unicodesta, ne tehty fonttikoon pienennyksellä ja perustason nostolla.

Ago Künnap: [Kai Donnerin] Selkupin Iidjä-satu Tajan murteella vuodelta 1913

(Fenno-ugristica 18, Tartu 1992) s. 132

I. ȶdd̄t̄ p̄øggørt̄, ȶt̄ sapō. p̄one t̄šadd̄z̄at̄. I:m t.-yoȳ p̄oskað̄ oñd̄ldž̄et̄ āj̄ alđ̄øgat̄ oñoldž̄et̄ p̄oskað̄, āj̄ r̄ādom oñdað̄. t̄.y. p̄oskam̄ t̄šagadž̄et̄. t̄.y. üb̄øret̄ k̄yøsse. t.-y. tād̄ørat̄ māt̄x̄ødd̄, kunnøȳ ali kāuŋ̄ t̄šādž̄sat̄, t̄üle māt̄x̄ødd̄ t̄vle m̄eð̄ør̄at̄. I. mātt̄ s̄er̄lei alđ̄øgadd̄se s̄ad̄t̄k̄on̄.

Mätte sērlut, t.y. I:m mātt^o tüldžet t-y. pajadd^one tārəy istol nāk'k'əlgu.

K. F. Karjalainens südostjakische Textsammlungen I (SUST 157)

s. 60 Demjanka

pēγətmēšən kēmnəz ēnəbə jəγāŋcēt nōx kīdōt jəŋcēuz; aibə jəγāŋcēt jəŋnəz jəšō pēγət.
nāu,džātnəy xūlātnəy jərnāstāt nōx tunəd̄t, t[əu]k[ēmnəz] a·jrušinā jəŋcēuz nōx·yāt' kīt,
t'utkōtnəz iγ iňxtōt i nāu,džātnəy xūlātnəy iynəz kāttāj kōttəbədēuz i təuŋyədāj.

s. 77 Tsingala

nōbāttā t'ə uňt'ōt, nōptot, nōptot ioxtōt in uňt kōttəbā, uňt p̄š̄y nāj uňt p̄š̄y ūrt ăml̄gbā nox
kədəm̄dōt. jēngə pāj òx̄t̄jā ò·m̄dōt. kət kēt nox t̄šə,p̄š̄t: t̄ād̄z mətt̄dā, mà nēŋəy p̄t̄ xuiŋy p̄t̄
uňerdā kā,ps̄em [ɔ:, p̄š] p̄t̄dōt.

s. 150 Savodnija

è·uňgən ȳ·,p̄š̄ēd̄ən àttədā t'ə jəuňā·d̄ən, ò·rd̄im̄z təuňz ȳ·p̄š̄at̄ àttədā t'ə jəuňot̄, tābət uňdəsox̄iňz
jōndəm̄ [ɔ: ð] xērəz iox t'ə tādāj, ȳ·p̄š̄at̄ xerət̄bəjā t'ə t̄āgēt̄.

s. 189 Krasnojarsk

jēnḡ kōttəp̄nəz xūtām̄ pāj, xūtām̄ kōttəp̄ pāj p̄e·tā [ɔ: t̄] t̄āt̄t̄at̄it̄ jāstet: uňjēyət̄ān t̄x̄d̄t̄
kā·t̄t̄e, t̄om̄ pājn̄z t̄āt̄p̄ənt̄ mōj̄p̄ənt̄ iň·x̄t̄n̄z i·tp̄itt̄aip̄a t̄om̄ pājn̄z i nōx p̄itt̄aip̄a [ɔ: -āj̄-] t̄om̄
pājn̄z. t̄əu pājā iň·x̄d̄t̄yān̄. ūtm̄d̄s t̄ə uň·r̄yən̄, t̄pey tānt̄ sōrm̄y tānt̄ kāūr̄tt̄ā t̄ə t̄x̄lā·t̄yān̄.

s. 196 Krasnojarsk

iň·x̄t̄t̄ uňjēyət̄āt̄ [ɔ: ã] p̄əyət̄ā, xūn̄t̄ t̄ə jət̄səmt̄t̄. uňšn̄z səj̄ t̄ə səj̄m̄t̄t̄t̄ èuňt̄ t̄ōtm̄n̄ t̄ə
kāšāt̄āj̄. t̄əu mən̄t̄ uňjēyət̄āt̄t̄ t̄ā·t̄t̄at̄it̄ xēt̄əm̄ pājā, t̄ox̄ t̄ə iň·x̄t̄t̄.

T. E. Uotila: Syrjänische Texte I (SUST 186; toim. Paula Kokkonen)

s. 6: a uljez šert̄i vi,d̄z̄et̄, uljez vi,d̄z̄e·tn̄i ojlań muv̄e. s̄i šert̄i i, zon, velet̄t̄š̄i.

s. 16: salda·t vištalas t̄šist̄e, kijd̄služitem̄ i kijd̄lokt̄e. i eta važ sarliš bessez mirḡḡemaš̄
ķer-ku, bur dvuketa·žnoj̄e ķer-ku. i sija ju val̄ salda·tliš̄: "mōžet te dyr služitin salda·t̄jn̄,
kužan vaše·tn̄i en̄e bessezl̄e?"

s. 52: p̄iras ętiklaę. set̄en ollęm̄ stari·k ętnas. i sija juas̄e s̄iliš̄: "kijd̄ni ollan?" sija
vištalę: "ola umęla."

s. 136: sija ķer-kuas t̄šeuvt̄š̄em̄ i t̄šisto ķer-kušis ubira·t̄em̄, grežse i musorsę i d̄od̄š̄e
miška·vęm̄ i gorsę vontęm̄.

s. 224: a,t̄š̄is munęma i,d̄z̄it̄ tuiv̄e. ad̄d̄z̄e, munę mužik vęven̄ dod̄d̄en̄, kijt̄š̄e te,t̄š̄ema
t̄š̄eri. ru,t̄š̄is kotertas od̄žvań, vodas tuj̄ v̄ivas.

Martti Räsänen: Eine Sammlung von Māni-Liedern aus Anatolien (SUSA 41)

s. 7: b⁴ghčada·ješil t'ašla·r, meiva·veri·r aašla·r, bojn̄u·m̄ želle·t ellinde·, ne үru·r ne
bāqšla·r.

s. 41: köpri altında ćüćeχ oraklan bićiležeχ. japtum bi jeni ćoşme cüzel cizlar ičežeχ.

s. 41: *ufak pičažu'umnan jaraže um čümeni. elim sihažak kadar göster bana memeni.*

Kai Donner: Ketica (SUST 108)

SUST 108:1, s. 116: *q̄dbin kàlbâ·d_ boγò·lbât? qaīgù·sən kàmd⁹ b⁹ȳdoγun. p̄[eskj̄nkūos] dutq̄·yât etq̄·ȳoda bù,γ̄. əl̄d̄iyoqtq̄loq, śində kòbu·nu, qaīgusd̄i kâjigâ kə·mədə ə·t̄mnəm i h̄ññâ bì, inə jntây kâjigâ donəydi'in.*

SUST 108:2, s. 35: *bù^t t⁹o^{sy}, qotp̄sdiyeł àbiškəjàγòγâñ, h̄is̄d̄int sālā'ròñ. dugd̄i·bìlò'rât q⁹d̄t̄i t̄ùsây sālāt̄uγòñ. ńis̄ d⁹ȳt̄m⁹ bogdil dəbütù·nât i büt_u but̄t̄:log, bud_u dej̄tul^u.*

Ödön Beke: Mari szövegek IV (Budapest 1961)

s. 46: *śà·β̄ðš śàβ̄rne·n örölle·n o·ȳḡrâm rüpsükte·n βè·nákəm ko·k mò·γ̄rško lup⁹śà·lān pure·n gajà· pö·rtq̄škō. pö·rtq̄škō pu·rm̄ möȳgö dene a,t̄šaže kalaśa· : „ulo śurte·m pue·m”, mane·ś.*

s. 431: *šonygo· kuβa· kalaśa: „śit̄sa·, mane·ś, kot̄ška·š!” kot̄ška·š śi·n,d̄z̄at. šo·ȳḡo yuβa· śiñ,d̄z̄e·ś, šo·ȳḡo yuγ̄uza·, tulu·k erγ̄e·. šo·ȳḡo yuγ̄uza· ki·nd̄m śule·ś.*

Yrjö Wichmann: Tscheremissische Texte (1953)

s. 3: *jäl γán-o·k jäl γań-o·k p̄ajan⁹ bâ·jan lì·śäš ð·l̄ð, jäl γań-o·k jäl γań-o·k à·t̄än à·βän lì·śäš ð·l̄ð, „ška:l-γ̄at̄ò·zə!” ne·št mà·nep ð·l̄ð.*

s. 31: *è·ȳðz̄ pöð̄ra· liq̄·s̄ kðn, ki·nd̄ð-le:kt̄ðs̄ sa·j̄ liq̄·ś.*

Yrjö Wichmann: Wotjakische Chrestomathie (1901 & 1954)

s. 8: *so·br̄z vuue p̄yrl̄l'am vumurt b̄gr̄ši perás ponna. ò·t̄ñ suan karill'am jun d̄z̄et̄ś: śudem šektam soost̄i vumurt; so·bre p̄eraśse puktil̄l'am roboje no gurtaz bertil̄l'am.*

s. 37: *odig murt tuž uzjim vij̄uem, buskel̄losiž k̄uańer vij̄uem. ta murt buskel̄losiž k̄uańeriš buskel̄osse odi·g-no uz śe·kta, uz u·t̄j̄ vij̄uem; d̄åuan d̄at uzjir murtjosjn śioz d̄uož vij̄uem.*

H. Paasonen: Mordwinische Chrestomathie (1909 & 1953)

s. 4: *ařan̄t̄ kolmo t̄ej̄terend̄. suśneś t̄eńest park d̄i méři: vot, t̄ej̄teren̄, ažodo néj jaguda: konata iķel̄e péštaši pargondo, śeń iķel̄e mak̄ssa mířd̄eňe.*

s. 47: *mon ul'k(a)-kiģe·, f̄evra·l̄t̄ níl̄at̄še śińa·nza, t̄aka kiz̄at̄, kutšən̄ tońd̄it̄ af̄-ot̄šu kaḡat̄, konańd̄i śormatft od val't t̄s̄ śiře p̄iňḡz̄n̄ koła mor̄t. mor̄ne moń sodamaśđn̄ p̄eč̄ t̄šeber̄t̄. śeń kvalma moń śed̄ij̄oz̄e ozada, m̄es kutšft tońd̄it̄; ańt̄šak śed̄ij̄oz̄e kaf̄ðl̄d̄i i kańd̄z̄ad̄i af̄ sodamasn̄n̄ kvalma, kaťi patškot̄št̄ kaťi aš.*

s. 55: *lafka p̄eš(a) ašt̄si śud̄ðf vašen̄ats, torgavaj.*

Lauri Kettunen: Näytteitä etelävepsästä II (Suomi V:4)

s. 8: *no hivä, māj̄_ kod̄he né, ts̄ vel̄. mor̄zā hänō i baśib: »mān̄e osta né, ts̄ karabāné».*

kođišpā́ nētsé vel' tūl', baśi baśi hänlę. ośt' häno karabāžen, andō kaks sadad hänlę nētis karabāžes. nētis karabāžes häm_päjväy_gulai, tojżęy_gulai.

Lauri Kettunen ja Lauri Posti: Näytteitä vatjan kielestä (SUST 63)

s. 7: *no, nejzemmę linā repimā, jo lina valmiz_on. nūt jo sāb_reppiä. pāmmę linad_nūt rojvę. no, linat_sejsoved_nurmę, pāmmę sīz_rigasę, tapmmę sīs_sēmened_vällä. no, sīs_pāmmę linad_mālę, lahgotemmę. linad_ležitā māl. nämäd_lēvvä valmēd, pehmiä. sīs_pāmmę rigā, tapammę. tapam_nēd_linad. sīz_lēvvä linā pihod. sē lēp_pjātkę linoj, no sīz_nēd_raputemmę. sīs_häglämmee.*

s. 21: *sezar tuęb_vell'elè, a veł_kerjuttäb — a mikä se on? — ü da päjve.*

s. 87: *eli miłnę vistę·ssęmet vuotta. menin d'ad'ałę opęzī süöttämäsię. süötin kahs kūta aijkā. ühs kert_ghagon d'ad'a pani opęzę rakkejsę i ku_tsub_minuq i juttę: się mened_ajūosę ügsiessi, i vej minuq emasę hvaterisę.*

Julius Mägiste: Woten erzählen (SUST 118)

s. 41: *pātp va·ivattāb_nī etti e·v_vei mi·täit_süvvä ni jū·vv_en vę·i. ü·hesä... kę·m po·ikà ne·llę tü·tärtä. ne·llę kō·llə_on a kę·m tü·tärt on e·lozv. po·ikv on ę·maš_tšüläzv minuss_on la·hgonnū.*

s. 49: *e·glęe nà·rvv kęvì pę·lì ü·öl pę:lì kę·vì. tă·nnę sa·vvu nä·tšü ü·vvi. sī·t na·rvà ę·ikę ti·e ka·hštüm̄met_ka·hęsà vi·rstā tă·nviti·ellä. ü·vă pă·ivę nà·rvà tru·bad_nä·tšüvăd_(-věd) lī·g_ü·vvi.*

s. 109: *nu·orūz_me:ni nī·se·az_ę:lin kū·z_vu·ottv. kę·lmì pă·ivì ę·limm̄v sü·ömättä. ka·hęsà tę·ssęmet vu·ottv on ta·gaz vai mä·lehtät_kę·ikkęad. e·m mi·ä tā·si·llę ju·olav. si·ell_ę:li pa·ll'o da_m_mä·lęehätä.*

Julius Mägiste: Liiviläisiä tekstejä (SKS:n toimituksia 276)

s. 15: *no_ni·ne_āttā_lā·nāb. se:l'l'i strē·k ne_āttā vę·nnāb ni_āttā tu·nnāt_si'llā kna·ssät_pù·ośśāb. se:l'l'i strē·k ne_āttā_i·stānd i·r̄gānd_nē:d'i nēitsidi a·kkā a·gā se_pi·ski sku·łk ki·s_se ne·itstān i·nā_lekš se·um nä·nād ku nä·nītān be·ȳk_ta:gān sū·rt_ta·bārd li·kkābāb.*

E. N. Setälä: Näytteitä liivin kielestä (SUST 106)

s. 86: *nei' tam' kītān: »rā'də min'nān äb uo, mis ma sin'nān maksāb», un nei' tämā um' andān i'd vālda jibiz un nei' ta um' kītān: »ku sa kītād k'olm kīrd: j'bbi v'en'n! siz ta k'eu'tiji rā'də.» nei' tam' ga'd'dān sie eń's perīmi'e jū'r ma'ggəm.*

Björn Collinder: Lautlehre des waldlappischen Dialektes von Gällivare (SUST LXXIV)

s. 171: *tē vu·ol'kij ve·ti lō·nēstedjē ol'kus jà tru·olaij. jà tē lidjin jùo obbo ā'tna mù·óra*

trūolatum, jà te kuiñna tan pälēn vältā qđin vil unnēp tåikanačrau ja al'kā ta'χkat, men tat kàxkō šattaj qđin vil stùorāpun ko tuo · òutēpu. jà ko lo · nēstedjē sisā pò'χtā tan kuñna lusà, tè ka · tјat són jus talle lā kàxkō räjäta.

Eliel Lagercrantz: Sprachlehre des Westlappischen nach der Mundart von Arjeplog (SUST LV)

- s. 30: *te vèlttupò tel · s · ap̄ièkiijìt ja tšövoikkājuò*
- s. 30: *ja te s · iñ tšügøttšjélen · ul'kuś rüssén · jañ àjtsén ·*
- s. 30: *varkäik le ku pùotsu vištjé, men krävv · ap ja kròopap jañ alièp (s · ar · vavištjé)*
- s. 68: *š · liškemkiérr · ijes le, ku -le pùotsuit s · le kxtém tšakxtšatálvién · ja -so këerr · ijesá s · isá tèvvv · qsañ kälbmiétt · q t · e òte, s · o tañ otš orriyot kít kírratálvvai.*

Eliel Lagercrantz, Lappische Volksdichtung. I. (SUST 112)

- s. 87: *tañie vawstsne tié tolstne lij k'ärkuo. tì · è sámieh ečh pöniyte mènnägt. tì · è kuñ pù · òtieh tyn fin - hoj · se, so kù · òtan cähjieh. u · ohpies ruukojé lij tañie. tì · è -(g:)cë pëä · p̄muoh vëttet. tì · è lajprite moççote pì · ejämé püo · rìtan. nañmmtie uššotij, (ečh =) eč - sámieh kù · or · kgt, gt ij - lqam · jëä · r · suq, kussäg k'ärkuo - säjjän pù · òtieh.*

Eliel Lagercrantz, Lappische Volksdichtung. II. (SUST 115)

- s. 184: *ko siñ lè · k - këä · rkgan ra · k · tiémës, te johtàjé · cöq · üjé · elün pöddil mä: - së · lçgié mořkko - eä · tngame. ja tgh luovqas élluö pàhc · q · tasq · lok · to orruo · tgn sajies ouwt · o néé · lliie vq · hkuo, mejs - sin ver · htijé · re · jnnieré: · jy · q · hk · e pë · jvvié cöhki · iés, qñ - t · gn eej pë · d · kgn eli · k · e lahpö.*
- s. 191-192: *te tg · vul · k · jo · htie · to · hku tgh tñq · d · gräq lüsö. ko siñ pu · oht · é to · hku, te kgl toppe lej hir · mäq · püq · rre poq · zu - e · l · a · . telle sattaj pöq · zu - vaq · zij ql · e · hkié. ee · j tñpp · hqan cñq · jka · pu · ohc · uj · stñq · rra · ; te · jnng - ko pu · ohc · u · kùwwtu lok · to, ejkké pë · d · kqgn. ja lej rävié naq · ttieen.*
- s. 217: *qñkkä tok · taj pöä · tñies jyj · lkkié. ja te ju · ttqzij, tal ta · le sùnaj jàpmien, ja son tñq · l · tñq së · mme pä · ien ku pöä · d · b · nie - naj. te qñkkä tajaj : so vñd · l · k · ställuo tñqzä : vñd · r · tte mälläsä(n). ja ju · ttqzij, so tal kodbäq männiel, ku sñn porré · k.*

Eliel Lagercrantz, Lappische Volksdichtung. V. (SUST 124)

- s. 23: *jo, qñna · s fal! hoj! elle · t su · q! tó le sil · te · k, mu · tt · im y · ejn · , lè · è · smävv · vñj stu · orr · kù · el · ej · ttus až! tñk · lè · å stu · orr · sil · t · e · k. pi · jjö · p mij k · qł · ja ouw · t · ql · mma kñdt · aj!*
- s. 79-80: *te lèj riqvän - nñkki qñq · sti jo · ttimín. ja te kñvnnq · j són tam kñnt · mu · orqast. ja te vñlrij són tam miel · t · . te cñlij són p · rejv · pajkäj ja pi · jaq kñnt · tóo · l · vñ · mu · tt · kannt · ko lèj männ · min pöddil vñr · , te qñq · d · dñq són.*

s. 186: *te pā^upp^đ kâv^đ ruòdij. te kō^ččv^j cō^ukkâni^t kie^škan pēä^{ll}z^A. te ruòdij teä^čča^{hk} kâv^đ. tan-žə kō^ččv^j cō^ukkvne^t pā^upp^đ kačkñ pēä^{ll}z^A. te ruòdij stôrës mie^ucëst. sūst lee pës mie^ute. sòn ciel'k̄è kà^uppijeⁿes: son ij fā^uttijem mäjtëgi val'lä tobvi. sòn^đ šā^đpàj lu^đòdije^{ht} pës^e. ja mû sòn tan lād^A ère wuàžž? stôre kâvñ ciel'k̄è: mâž ton^đ wuàžža^{hk} meäddä?*

Eliel Lagercrantz, Lappische Volksdichtung. VI. (SUST 126)

s. 62: *te j^ue·̄erral'ij is^ui^u: j^uo-k^uo m^uq̄lis l^ue k^uq̄rvv^uis? t^ue rē^đa^đ·̄k^uq^u t^uq^ug^ugj: m^ui l^uz^đgj?*
pō^đij v^uq^u t^uā^ut^u q^ull'q^u-k^uu^đkōs^uq^u ołmm^uaj j^ug^u l^uè^u q^ujn p^uorr^uan t^uā^đp^urys.

s. 80: *tât čō^čaq^ukalvis lee qtnam mi^uq^us morrohåw, jallie vqar^uq^u jyö^đ·̄k^uke kì^u·̄s^uie vqđd^uam mid'ij sa^u·̄rniedi:đ^uit. mijà sa^u·̄rniedi:đ^uie l^ue l^u·̄emq^us vikhtör björkmånie ja añderës k^uu^đrak ja p^ue^u·̄tter siccq^u.*

s. 87: *ak^utq^u sâmi^u kujna si^uta^đ i^u·̄emjëtén šattat. ja so^un i^unij ak^utq^uw pòj^učow. te lij so^un sômijës pâlijén lo^đpietq^u vuotnuj i^u·̄ečas pòj^učow tannijén, ku^u·̄k^ut^u-i^uč^uij i^u·̄emjëtén šattat.*

s. 104: *jih tuhtë pér kqo^u·w^u·kàm^uq^u:mie, s^u·̄lăd^uem^u:nie sâmiej mie^u·l^ukie^u-k^uegkh tuhtë pânc^u w^uya^u·l^uka^u jih sâmi^ude, almåžitie kaw^unà, jih sq^ur^ung^u: ak^uts^u kôlle tijjen mie^u·l^ukie^u-k^uekh^u kqo^u·w^u·kàm^uq^u:n^uie.*

Pekka Zajkov: Бабинский диалект саамского языка (Petroskoi 1987) s. 179

jill'iš kúoxt šamj ûutist / célká^đ vúlgim moittiušše / vuł'kiš togda pinnin· vāncl'iš i mut el'mjnč čoča víznj i el't víznj tít / vot piennij kiezzi kiezzi / kúoxt el'i kolm péju viggjí viggjí / éalk no ánn kón·d jál'a kułkin· / vár vaiclap da iddl'int mayya vuł'kķep· ûidas

Zajkov & Kert: Образы саамской речи (Petroskoi 1988) s. 106

vodt akkijn·i kaljza joeli / olmij jeli // jel'l'in sij jock rjndast· // kyl'e šell'in / pježijgem / a sist li a ngaj ja nijd·ij // niäljást jel'l'av // ájht·e sist l'i ja / kijrt· / kil'it· kirktav ja / afti red čakč tagišt·i // a olmij vylki pozijt čieyke ja akińeś sarint / uste jed·n·aj moré jel'l'e paše jocki // jel'av jock rjndast· // morit· jevaj paši jock rjnti // a vard·ev nant·qm rozbójniki paj / tak ējev pjet^a //

G. M. Kert: Образы саамской речи (Leningrad 1961)

s. 83: *jile kall'es kolmen· al'ken· ja kuten· njitpilineś, a kuxte akk jamma liijen· aihk all't. kall'es jalal pere nüezel't peijel' peiú ja peijel' peiú šigtinne. juge vijn sumguadešt·, pore perk kuemmer sjzn·. al'keškånc juggðen· vijn kuksegeim ja pehc tuerív pornen· leip ahtan, a kuxt njitpel' liijen· monaška.*

s. 173: *manj péiúe, numpé meš t'em mécešt· pieddiš. tukki aštj srazi ven·n·avéssi sarnjn: „tonj kjab parnas porí...” — „midattj l'agas, son·n·i verésvjdd jellak”, — njt·t· sabau vesta kjabka kij..*

T. I. Itkonen: Koltan- ja kuolanlappalaisia satuja (SUST LX)

s. 26 (Paatsjoki): *nà sòn, tet òlmà́ž, mènī tò’kk_kqz tet ni᷑ip̄ pā’kkì. l’äi, l’äi te ji᷑’tt̄n̄z à’kk̄ pu᷑ði. “fuffū, ḡlmòlmaž l̄ jéällam tåst»,, ni᷑ip̄ tséäñ’kk̄: »il_le ni m̄i, iij jéällam ni k̄i, món vuäñwan tšø’kk̄m, vuövtän låḡgstim tołle, tet gv̄s eñm.» nà tet_i l’äi. te je’kk̄’ä ji᷑’tt̄n̄z à’kk̄ vnuäððastb̄l̄škuoð, te ni᷑ip̄ k̄ḡtts̄ j’ènn̄stes; »m̄i màilmešt lij tołm̄šõm̄v̄s poṛr̄m̄õš?»*

s. 178 (Suonikylä) : *te sòn mèn̄gi m̄oāus̄t, tséäñ’kk̄: »im vaḡjam k̄uərm̄e pu᷑ðed, ko t’sùuut lośsaad lei k̄uðr̄m̄ ja nèävva lejje räz̄ze.» tuəlå mèn̄i oððest, nèävva aijn̄ mèn̄ne rästa. te väl̄di oððest, te j’er̄ç̄’røtt̄ji, røtt̄ji, i vüõl̄’ttam l̄’k̄ted. sòn tåst tåija, te puədi kåll̄a sv̄z viøusas jierjines. Keässast jierjes, mèn̄i k̄uərm̄e oł̄a ja nüv̄ve val k̄øt̄š̄gi puac̄t̄ed. tec̄ tot viøusas j’er̄ç̄’kiëññ̄li, joäjtt̄ji k̄uðr̄m̄. kåll̄a sv̄z tséäñ’kk̄: »te vuäññ̄i’k̄, što moøkkam l̄ t’sišt̄sam šk̄ule j’er̄ç̄! kiežzi tsišt̄sam šk̄ule jåvv̄gi ja oñm̄gi val.»*

s. 237 (Nuortijärvi): *sòn väl̄di kåll̄ašes kamm̄gīt, kòðz̄st̄i tola oł̄ añla, a je’š̄’s̄ ūrt̄š̄st̄i mèädd̄a. to’t öumäš puədi jèijps kúägtta, il_l̄ ni kāv̄. røøtt̄ji kamm̄gīt jüõl̄ḡka tsàk̄k̄ed, jie t’säv̄ra, püõl̄lam līe. juðḡk̄suormaēz tséä’k̄st̄i mèädd̄a, te tsäj̄i toit̄kamm̄ež jüõl̄ḡka. kāv̄ mèn̄gi sej̄d̄te, te särn̄gi, mäḡt sušt kåll̄es oñm̄gīt vüðst̄x̄eäva’ti. te sū pej̄t̄te. kåll̄es puədi sej̄d̄te miel̄d̄te, puədi, arr̄a, ij ni mäḡt särna.*

s. 263 (Kildin): *šenđi jañur t̄ez̄. sun̄ tsuər̄t̄ vñp̄z̄i, i vñuəj piessw̄r̄gast̄ jañur̄e. viñp̄t̄š̄n̄l̄ mās̄d̄t̄ pej̄te’s k̄uññ̄s yu’rr̄e. mèn̄gi pej̄te’s, k̄uññ̄s vñld̄i, māst vñp̄z̄i jañur̄ yu’rr̄e t’säp̄z̄e juckp̄v̄ kñuññ̄in. juñgi, juñgi, puck kuošk̄i. riñgi kárañd̄t̄, sun̄ q’l̄gi vij̄t̄š̄n̄l̄n̄. viñp̄z̄gi, viñp̄z̄gi, jor̄gi, t’soññ̄j̄e luññ̄t̄pn̄, t̄ez̄ i jañi. na ołm̄n̄d̄t̄s̄ toit̄ piez̄gi pañ̄kp̄. puck.*

s. 299 (Turja): *ołm̄gi tséäñ’k̄: »tolu kop̄si, màin’s kād̄i. kåll̄ažai oñz̄, màin’s kād̄i.» kåll̄ažai oðtskj̄j̄d̄i. son kåll̄aža kāv̄ḡst̄ kñm̄t̄š̄n̄. kåll̄ažai vñl̄d̄t̄ kñt̄se d̄assk̄īt̄. ołm̄gi tséäñ’k̄ alçides: »uñne, jëädt̄š̄d̄t̄ vñrr̄ḡj̄d̄i.» alçes kóotsieš̄t̄en, nít̄š̄k̄t̄en tséäñḡka: »mi tañazi kåll̄ažañd̄t̄s̄?»*

Paavo Ravila: Ruijanlappalaisia kielennäytteitä Petsamosta ja Etelä-Varangista (SUST LXI)

s. 65: *de led̄de ciueøø’tte riøtt̄es ol̄mmu valdujuñvun giđda dñj̄n beännäd-nun-t’ur’kkaj̄n bñoj̄’ddüdam ja borran dñt̄t̄i. ja dñ’_led̄de or̄run ö’anek’as äjcḡt̄ doBBE ja de meñne bâ’ttarušsñi. mu’ttu de lej rüeøiñvës-bëäldu. t’sie’kñkñd̄eñj̄cge rüeñj’vñäj̄ sis̄. dñ’ beännäd-nun-t’ur’kkä’ _ ‘añba eej̄ heøssññ̄, co rüeñj’vñäj̄ sis̄ bñ’tt̄e. de jeärrä beännäd-nun-t’ur’kka nuññ̄t̄ur’kkä: »heøssññ̄ co?» nuññ̄t̄ deððä: »im heøssi, im heøssi, bora boaj̄’kkä!“*

s. 134: *leđde col’mma viel’l̄aš, oñ’tta lej dñqøkk̄es viel’l̄a. sī ñl̄cge juoyadi’k̄ sñm̄ oñmuðaq̄j̄eññ̄e’k̄. dñqøkk̄es viel’l̄i soaj̄ eđd̄ige vuueøøßsä. dñ’t vulḡi dñj̄n caðppäj mee’ttsiñ ciuñlluñj̄. bñði bëe’htse-vññeññ̄däj̄. doBBE lej oñ’tta ciueøøññe-muořra. son t’suodððžast̄i dñsa. son ciullä, doBBE sar’nnñ nñ e’tt̄e »ciueøøde dñsa“» son t’sqñai vuueøøßsä giđda dñj̄n ciueøøññiññ̄ mñrr̄i jie’l̄t̄sa vulḡi rüoñ’ttu’k̄ viel’l̄asis lusa. bñði son viel’l̄asis lusa. nuññ̄t̄ viel’l̄a jeärrä*

sust: »gōst vuččojušsä?»

Paavo Ravila: Reste lappischen Volksglaubens (SUST LXVIII) s. 71

jas ūaffāra^o leđde mānnām tuššin, te kālcāi väll'e^o ođđa muora ja kāstaši^o tam. ko isì^o lěä kāstašam, te piđđä ēæmi^o rievān tšiuwca tam kuđdo qla ja isì^o tšođkkän kūrriđ ja piđđä kieđa tam pēädu tšyqarbbēliđ qla ja lođkkä: